

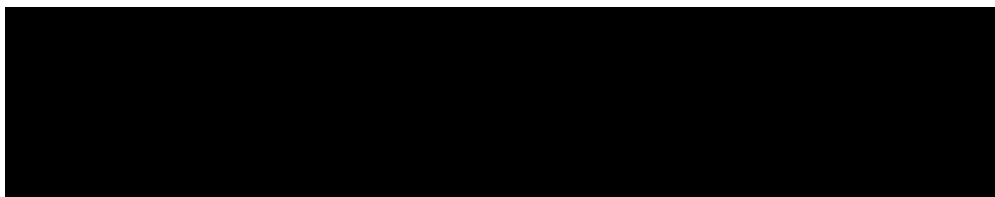

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudkyně Mgr. Helenou Mörtlovou v hlavním líčení konaném dne 13. července 2023 v Táboře

takto:

Obžalovaní

jsou vinni, že

jako rodiče nezletilého

v období od 1. 9. 2021 do 19. 4. 2023 v [redacted] ani jinde, nezabezpečili řádnou školní docházku nezletilého do [redacted] absence omlouvali účelově nebo neomlouvali vůbec, přitom nezletilému, kromě absencí prokazatelně potvrzených dětskou lékařkou, žádné závažné okolnosti v docházce nebránily, přičemž ve školním roce 2021/2022 nezletilý v 6. ročníku zameškal nejméně 560 vyučovacích hodin, z toho 28 vyučovacích hodin neomluvených a 532 vyučovacích hodin účelově omluvených, v 1. pololetí měl několik dostatečných a nebyl hodnocen ze tří předmětů, ve 2. pololetí měl tři nedostatečné, ve školním roce 2022/2023 za období do 19. 4. 2023 v 7. ročníku zameškal nejméně 400 vyučovacích hodin, z toho 207 vyučovacích hodin neomluvených a 193 vyučovacích hodin účelově omluvených, v 1. pololetí měl dvě nedostatečné, v uvedených klasifikačních obdobích nebyl hodnocen nebo neprospěl,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

tedy

každý z obžalovaných

úmyslně ohrozil rozumový a mravní vývoj dítěte tím, že mu umožnil vést zahálčivý život a v páchání takového činu pokračoval po delší dobu,

čímž spáchali

každý z obžalovaných

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaná [REDACTED]

podle § 201 odst. 3 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody v délce 6 (šest) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v délce 18 (osmnáct) měsíců**.

Podle § 82 odst. 3 trestního zákoníku se obžalované ukládá přiměřená povinnost v průběhu zkušební doby řádně zabezpečit školní docházku svého nezletilého syna [REDACTED] narozeného [REDACTED] a aktivně spolupracovat se školním zařízením, jenž navštěvuje, jakož i s orgánem sociálně – právní ochrany dětí Městského úřadu v [REDACTED]

obžalovaný [REDACTED]

podle § 201 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu** obecně prospěšných prací ve výměře **180 (jedno sto osmdesát) hodin**.

Podle § 63 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá plnit následující **přiměřené povinnosti a omezení** v průběhu výkonu trestu:

- dostavit se **ve lhůtě 10 pracovních dnů od doručení výzvy** probačního úředníka **ke sjednání místa výkonu trestu obecně prospěšných prací** na středisko Probační a mediační služby ČR,
- dostavit se **ve lhůtě 14 dnů od oznámení rozhodnutí** o nařízení místa výkonu trestu **k projednání podmínek výkonu trestu** obecně prospěšných prací na středisko Probační a mediační služby ČR,
- **dodržovat harmonogram výkonu trestu** obecně prospěšných prací sjednaný s probačním úředníkem a poskytovatelem místa výkonu tohoto trestu, v případě vážných překážek v dodržení harmonogramu pak řádně a včas informovat poskytovatele i probačního úředníka o důvodu a délce trvání takové překážky,
- až do ukončení výkonu trestu obecně prospěšných prací **informovat probačního úředníka o místě svého pobytu** a v případě změny doručovací adresy mu **do 5 pracovních dnů písemně oznámit změnu adresy pro doručování písemností** v trestním řízení.
- v průběhu výkonu trestu obecně prospěšných prací řádně zabezpečit školní docházku svého nezletilého syna [REDACTED] narozeného [REDACTED] a aktivně spolupracovat se školním zařízením, jenž navštěvuje, jakož i s orgánem sociálně – právní ochrany dětí Městského úřadu v [REDACTED]

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud vyslechl oba obžalované, podle § 102 odst. 2 trestního řádu přečetl výpověď nezletilého [REDAKCE] který byl vyslechnut jako svědek, a provedl důkaz listinnými důkazy, z nichž ty nejpodstatnější a zjištění z nich učiněná jsou níže citovány. Rozhodnuto bylo ohledně obou obžalovaných odsuzujícím rozsudkem, a to z následujících důvodů:
2. Obžalovaná [REDAKCE] se k jednání, které jí bylo kladeno za vinu, v přípravném řízení doznala, když vypověděla zejména, že syn od školního roku 2021/2022 až do současné doby moc do školy nechodil, absenci mu omlouvali, což je pravda. Syn má ve třídě problémy a odmítá do ní chodit. Často se ráno probudí, začne říkat, že do školy nechce, tak ho nechá doma a absenci mu omluví. Neví přesně, kolik zameškal vyučovacích hodin, některé mu omluvila. Tvrdil jí, že je mu na zvracení, zda mluvil pravdu, neví, v některých případech to tak bylo. Absenci omlouvala prostřednictvím SMS zprávy přes systém Bakalář, do školy občas i volali. Syn dochází na konzultace do Střediska výchovné péče a na Probační a mediační službu.
3. V hlavním líčení obžalovaná vypověděla, že syn do školy odmítal chodit, protože byl šikanovaný od spolužáků, později zjistila, že si začal ubližovat, začal se řezat, ať dělala, co dělala, chodit tam nechťel. Ráno, když ho budila do školy, vůbec nekomunikoval, nebo se začal klepat s nervama a začal brečet. Tyto problémy začaly asi před rokem. Když tedy nešel do školy, omlouvala ho, že je mu špatně, někdy to byla pravda, někdy si vymýšlel, ale to ona nevěděla. Doznává, že mu psala ty omluveny. Dodala, že nyní se má řešit, že syn nastoupí do Diagnostického ústavu v Homolích. Skutečně od 19.4.2023 úplně přestal chodit do školy, protože se úplně „zasekl“. S učením se snažila synovi pomáhat anebo mu pomáhaly s něčím starší dcery. Někdy se stávalo, že když byl syn nemocný a oni nebyli doma, tak jim utekl a chodil po venku. Připustila, že [REDAKCE] problémy měla začít řešit dříve. Manžel syna neomlouval nikdy, to bylo na ní. Na konci školního roku nebyl syn klasifikován, v srpnu půjde k opravným zkouškám. K lékařce s ním chodila, když byl nemocný jen tehdy, když by měl mít nějaké léky. Se školou neřešili, jak má být omlouván, když byl nemocný, zda musí mít omluvenku od lékařky.
4. Obžalovaný [REDAKCE] mimo jiné vypověděl, že je pravda, že syn nechodil do školy, a manželka mu to omlouvala. O absencích někdy věděl, někdy ne. Zařizování ohledně školy nechává na obžalované, on chodí do zaměstnání. V hlavním líčení dodal, že manželka syna nechávala zbytečně doma, ale kluk neposlouchá a teď půjde do ústavu. On ho tam chtěl umístit už minulý rok, ale manželka s tím nesouhlasila. Radila jim to paní ze sociálky. S tou holkou, kvůli níž už měl ten problém, lítá venku místo školy. K ní šel kolikrát i místo školy, ale oni o tom nevěděli. Obžalovaný brzy ráno jezdí do práce, na ranní, takže pak neví, co se doma děje. Ale pak se zajímal a chtěl už minulý rok, aby kluk byl umístěn do ústavu, sociálka to chtěla už i zařídít, ale manželka to zakázala. Takhle to dopadlo a stejně tam kluk nakonec půjde. Syn je vůbec neposlouchá, když mu obžalovaný něco zakáže, on mu řekne, že je zlý a manželka mu to pak dovolí. Do školy za třídní učitelkou obžalovaný chodil řešit ty problémy s docházkou, ale nakonec se zase stalo, že manželka synovi omluvenky psala. Ale zjistil, že mu tam kolikrát psala „kraviny“. Nechával to ale na ní. On jak chodil do práce, nemohl to uhlídat. Kluka nebil, ale když na něj zvýšil hlas, tak s ním pak syn nemluvil, a řekl mu, že je zlý. Ještě v 5. třídě problém s docházkou syn neměl, to začalo až poté, co se seznámil s tou holkou. Nyní má jít syn do diagnostického ústavu.
5. Nezletilý [REDAKCE] jehož výpověď z přípravného řízení byla v hlavním líčení postupem podle § 102 odst. 2 trestního řádu čtena, mimo jiné uvedl, že do školy nechodil proto, že byl nemocný anebo si nějak ublížil na kole, z něhož spadl a měl poraněné koleno. Několikrát do roka byl u své dětské lékařky, po nemoci na kontrolu nešel, ale do školy také ne. Absenci mu omlouvala matka. Z některých předmětů si učivo doplňoval, pokud si s něčím nevěděl rady, pomohla mu matka nebo sestra. Dále uvedl, že opakoval 6. ročník, základní školu vyjde z 8. třídy. Volný čas tráví hraním her na mobilním telefonu. Doma nepomáhá. Oba rodiče mu říkají, že má chodit do školy, on je však neposlouchá.

6. Obžalovaní jsou usvědčováni především níže specifikovanými listinnými důkazy vztahujícími se k tomu, jak nezletilý syn chodil či spíše nechodil do školy v obžalobě uvedených školních letech.
7. Další důkazy tak již byly hlavně listinného charakteru. Průběh školní docházky nezletilého [REDAKCE] ve školním roce 2021/2022 a ve školním roce 2022/2023 do dne 19. 4. 2023 vyplývá ze zpráv Základní školy [REDAKCE]. Vyplývá z nich mimo jiné, že nezletilý vzhledem k častým absencím ztratil ve třídě veškeré vazby. Jeho domácí příprava je nulová, na vyučování se nepřipravuje. Rodiče spolupracují se školou pouze na vyzvání, na domluvené individuální schůzky se dostaví, na rodičovské schůzky nechodí. S rodiči byl domluven způsob omlouvání absencí, tuto domluvu dodržují jen částečně. Nezletilý obdržel několik výchovných opatření, a to důtku třídního učitele a důtky ředitele školy. Rodiče omlouvají nezletilého ze zdravotních důvodů jako teplota, nevolnost, střevní potíže, návštěva lékaře, úraz či zánět spojivek. Nezletilý se v době absence běžně pohybuje venku, potkávají ho téměř denně učitelé i spolužáci. Součástí zprávy je i vysvědčení nezletilého na č.l. 45 a č.l. 46 z VI. a ze VII. třídy (1. pololetí), přičemž z nich vyplývá, že nezletilý zrovna dobrého prospěchu nedosahoval, z některých předmětů dokonce nebyl ani hodnocen. Z přehledu zameškaných hodin na druhé straně vysvědčení za VI. ročník vyplývá celkový počet omluvených a neomluvených hodin jmenovaného. Obdobně to vyplývá i z vysvědčení za 1. pololetí VII. ročníku, ale tam byl v popisu skutku počet těchto hodin evidentně upraven tak, jak je popsáno nakonec v obžalobě, neboť v popisu skutku je obžalovaným kladeno za vinu jednání až do 19. 4. 2023.
8. Dále byl proveden důkaz zprávami Probační a mediační služby Tábor, Střediska výchovné péče Tábor a lékařskými zprávami [REDAKCE] týkajícími se návštěv a telefonických konzultací zdravotního stavu nezletilého. Ve zprávě Střediska výchovné péče Tábor je mimo jiné uvedeno, jaké výchovné problémy ohledně nezletilého byly s jeho rodiči řešeny a jak k tomu oba rodiče přistupovali, v podrobnostech lze na obsah této zprávy odkázat. Závěr je ten, že [REDAKCE] chování je odrazem domácí situace, nezletilý dělá jen to, co mu rodiče dovolí nebo nezakážou. Vzhledem k tomu, že rodina má tendenci tvrdit cokoli, aby neměli problémy, možnosti psycholožky ze Střediska výchovné péče k ovlivnění chodu domácnosti, jsou minimální. Psycholožka doporučila umístění nezletilého [REDAKCE] do pobytového střediska výchovné péče k nastavení základních dovedností, tréninku povinností a elementární zodpovědnosti.
9. K důkazu byly provedeny v hlavním líčení i zprávy týkající se osobních charakteristik obou obžalovaných. Z nich bylo zjištěno zejména, že obžalovaná [REDAKCE] nemá záznam v evidenci rejstříku trestů ani v evidenci přestupků, obžalovaný [REDAKCE] má celkem 6 záznamů v evidenci rejstříku trestů, poslední z roku 2004, v evidenci přestupků nemá záznam. Proti oběma obžalovaným je vedena řada exekučních řízení.
10. Ze zprávy Základní školy [REDAKCE] založené na č. l. 124 – 131 mimo jiné vyplynulo, že nezletilý [REDAKCE] ve školním roce 2022/2023 nakonec úplně přestal chodit, jednotlivé absence a důvody omluv jsou pak patrné z přehledu z třídní knihy, který byl zaslán třídní učitelkou nezletilého, z přehledu z třídní knihy za 2. pololetí posledního školního roku je zřejmé, že od 18. 4. 2023 nezletilý ve škole skutečně vůbec nebyl. Třídní učitelka zaslala do spisu i kopii omluvného listu, z něhož vyplývá, že většina omluvenek je psána matkou, jen několik z nich je psáno lékařkou [REDAKCE].
11. Po zhodnocení všech důkazů provedených v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že oba obžalovaní se žalovaného jednání dopustili tak, jak je popsáno v obžalobě. Oba obžalovaní jsou rodiči nezletilého syna a jako rodiče měli zabezpečit jeho řádnou školní docházku do základní školy. Jeho absence ve škole byly buď omlouvány účelově nebo nebyly omlouvány vůbec, takže nezletilý měl vysoký počet zameškaných a také neomluvených hodin. Obhajoba obžalovaných nemůže obstát, pokud byly s nezletilým výchovné problémy, kvůli nimž, jak tvrdí obžalovaná, nechťel chodit do školy, rodiče situaci měli včas řešit a neměli dopustit, aby syn takto povinnou školní docházku zanedbával. Ani obhajoba obžalovaného [REDAKCE] nemůže obstát, pokud to skutečně v rodině probíhalo tak, jak on popisoval. Omlouvala-li absence obžalovaná, přes nesouhlas

obžalovaného, měl také on tuto situaci dávno řešit jinak. Výsledkem zanedbávání povinné školní docházky nezletilým je nejen vysoký počet zameškaných hodin, ale také špatný prospěch nezletilého, což je zřejmé ze známek na jeho vysvědčení, případně z toho, že v některých předmětech nebyl ani klasifikován. Pokud jde o počty zameškaných hodin v jednotlivých školních letech uvedených v obžalobě, vycházeno bylo ze zpráv školy, tedy z listinných důkazů.

12. Zavinení obžalovaných ve formě úmyslného zavinení je zřejmé z toho, že oba obžalovaní umožnili vést zahálčivý život nezletilého a v takovém jednání pokračovali po delší dobu. Ani jeden z obžalovaných v podstatě v období uvedeném v obžalobě neučinil nic pro to, aby se docházka nezletilého do základní školy zlepšila. Pro účely závěru o vině obžalovaných postačí jejich zavinení ve formě tzv. nepřímého úmyslu (§ 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku).
13. Jednání obou obžalovaných naplňuje po objektivní a subjektivní stránce znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, přičemž přísnější právní kvalifikace je odůvodněna tím, že obžalovaní tuto trestnou činnost páchali po delší dobu.
14. Rozhodoval-li tedy soud odsuzujícím rozsudkem ohledně obou obžalovaných, pak další jeho úvahy směřovaly k otázce trestu, jaký má být obžalovaným za jejich jednání ukládán. Při úvahách o trestu postupoval soud podle zásad uvedených v ustanoveních § 38 a § 39 trestního zákoníku a posuzoval existenci polehčujících a přitěžujících okolností tak, jak jsou tyto definovány v ustanoveních § 41 a § 42 trestního zákoníku.
15. Obžalované [REDAKCE] polehčuje její doznání z přípravného řízení, byť u hlavního líčení se snažila svou vinu částečně „zlehčit“ tím, jak se oproti přípravnému řízení hájila. Doposud však byla osobou bezúhonnou, proto v jejím případě postačuje uložení výchovného trestu v podobě podmíněného trestu odnětí svobody. Ve prospěch obžalované nyní svědčí ještě skutečnost, že se snaží již situaci napravit a nezletilý by měl být umístěn do diagnostického ústavu. Trest byl obžalované uložen na samé spodní hranici v zákoně uvedené trestní sazby u přečinu podle § 201 odst. 3 trestního zákoníku, což je 6 měsíců až 5 let. Jako přiměřenou zkušební dobu, na níž bude výkon tohoto trestu podmíněně odložen, zvolil soud zkušební dobu v délce 18 měsíců, což se odvíjí i od toho, že povinná školní docházka u nezletilého bude trvat již jen jeden školní rok. Obžalované byla také uložena přiměřená povinnost ve smyslu § 82 odst. 3 trestního zákoníku, aby řádně spolupracovala se školským zařízením, které bude syn navštěvovat, nadále řádnou školní docházku nezletilého zabezpečila a aby řádně spolupracovala s příslušným orgánem sociálně právní ochrany dětí.
16. Obžalovaný [REDAKCE] sice osobou zcela bezúhonnou není, jak vyplývá z opisu rejstříku trestů tohoto obžalovaného, ale i v jeho případě soud shledal, že postačí uložení trestu nespojeného s přímým odnětím svobody. I jemu svědčí v jeho prospěch, že se nepříznivý stav s nezletilým snaží napravit, když s obžalovanou situací řeší a nezletilý by měl být umístěn do diagnostického ústavu. V případě tohoto obžalovaného byl s ohledem na jeho vyjádření v závěru hlavního líčení nakonec zvolen alternativní trest, tedy trest obecně prospěšných prací, jehož výměra byla zvolena v počtu 180 hodin. Současně mu byly stanoveny povinnosti směřující k řádnému výkonu tohoto trestu, ale také povinnost během výkonu tohoto trestu zabezpečit řádnou školní docházku nezletilého a řádně spolupracovat s příslušnými institucemi jako v případě obžalované [REDAKCE]

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,

- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 13. července 2023

Mgr. Helena Mörtlová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině a trestu právní moci dne 12.08.2023 [redacted]

[redacted] ve výroku o vině a trestu právní moci dne 15.08.2023 [redacted]

Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 18.09.2023.